

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma 20., v Ameriko 80 Din. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 Din., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M List vsaki mesec. Naročniki M. Lista dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno, letos za 5 Din. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvu Novin v Črensovcu, Prekm.

„Vredništvo i opravištvu Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Oglasi, (inserati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvanajset reči 5 Din., više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov ena dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača opravištvu „NOVIN“.

Črensovski kaplan i učitelje.

Že pred učiteljskov konferencov i 4. t. meseca na njoj se je med liberalnim učitelstvom gučalo, ka je črensovski kaplan celi klp pisem neso po naročili narodnoga poslanca Kleklina v Ljubljano, ka bi se prej do petdeset učitelov premestilo iz Prekmurja. Od prve do zadnje reči je ta trditev laž i spada zaistino vu vüsta veri sovražnim Žerjavovim podrepnikom, liberalnim učitelom, ki kak den za dnevom vidimo ž njihovih listov, živejo iz laži. Uradnik na šolskom oddelki v M. Soboti, g. Čížek je sam čuo z poslancovih vüst v Črensovcih, ka je ta trditev laž. Zakaj se je pa te ešče ednok naprej prinašala? Zakaj se je ne vednako povedalo na konferenci, ka istini v obraz pljüjejo, ki toj nesramnoj trditvi verjejo? Kak se vidi, laž raj majo nešterni ljudje, kak istino.

Mi stojimo na stališči, ka vsaki dober učiteo ma mesto v Prekmurji, kakšekoli stranke je i proti niednomi zavolo pripadnosti k ednoj ali drugoj stranki se ne sme zgoditi niti najmenša krivica. Ki je pa bio slab učiteo, naj se sodi po zakoni. Če se naše ljudstvo opravičeno toži na šteroga učitelja, je dužnost oblasti, ka te pritožbe preišče i tudi sprime, če so upravičene. To je celo, ka zahteva pravičnost i vsaki, ki je pravičen, to zahteva podpiše. Vüpamo se, da i liberalni učitelje priznajo, da to zahteva poleg njih moro podpisati i poslanec Klekl tudi.

Politični položaj v državi.

Zadnji dnevi so nam prinesli v notranjem političnom življenji vñogo novoga. Vse ka se je zgodilo, pa je pozročila Pašič-Pribičevićova opozicija.

Gospodje, ki so še pred kratkim sedeli na ministerskih sčočekaj i punili svoje žepe — kak to kažejo obtožbe proti bivšim ministrom — iz državne kase, se ne morejo vživeti v to, da morajo zdaj jesti bridek krüh opozicije, ne morejo preboleti zgübe, ki jih je zadela s tem, da so zgübili iz svojih rok klüče od državne blagajne i da so se njim zaprla vrata do dvora, gde so prle pri najvišjem dostojansvetniki države lahko kašteč govorili proti opoziciji. Pa tudi druga skrb jih mantra ves čas od nastopa nove vlade. Ta si je najmreč postavila za cio, da šče biti vlada dela, reda i pravičnosti, da bo kaštigala vse krivice, ki so se zgodile pod prejšnjov vladov. I ne je ostala samo pri reči, nego je tudi djansko pokazala, da šče svoj namen izvršiti. Za invalidskim zakonom je bio prvi zakon, ki ga je izdelala, zakon proti korupciji. S tem zakonom šče vlada zatreti vse krivično ravnanje, njegove določbe pa se obračajo tudi proti tistim, ki so sedeli prle na vladi i na višjih uradniških mestaj. Vse to pa napunjava krivce s strahom i zato so se z vsov močjov borili i se še borijo, da bi vlado vrgli.

Vsigdar i pri vsakoj priliki so delali na to, da bi vladi vzeli zavüpanje pri ljudstvi še bole pa, da bi vladar zgübo zavüpanje v njo. Vlada pa je proti vsemi tomi delala nadale i je pri tom deli pokazala takšo odločnost, da so jo občüdüvali celo nasprotniki; na laži Pašič-Pribičevićovih listov ne je nikaj dala. Kakšteč so tej kričali proti Radičovej stranki, se je ona pogajala ž njov i je dosegnola telko, da je Radič postao pripravljen dati v vlado štiri ministre. Že tak daleč je prišlo, da bi morali novi ministri samo še prisegnoti. Tü pa so napnoli nasprotniki vse moči. I dosegnoli so telko, da se je vstop Radičovcov najprle zavlačüvao, a sledkar celo prepreno. S tom so šteli vlado oslabiti, jo vrči, ar so mislili, da njoj Radič obrne hrbet, če ga ne sprejmejo v vlado. Te pa je izjavo, da bo vlado, ar je poštena, tudi nadale podpirao, čiravno ne bo v njoj. Gda so radikali sprevideli, da tudi s tem ne morejo dosegnoti cila, so pograbili za zadnjo rešilno vejo. Obrnili so se na generale, štere so većinoma oni nastavili, da bi ž njüvov pomočjov kaj dosegnoli. I istinsko se jim je posrečilo to, da je vojni minister, general Hadžič odstopo. Toga so se prav razveselili, ar so mislili, da bo zdaj morala odstopiti cela vlada. To pa se je ne zgodilo. Vlada je ostala še nadale, samo vojno ministerstvo prevzeme nekak drugi. S tem so radikali zaigrali zadnji tronf, ki so ga meli i ar vlade tudi zdaj ne so mogli vrči, so zgübili vse vüpanje na zmago. I to jih je spotrlo. Na seji radikalne stranke, ki se je vršila 11. oktobra, je celo sam Pašič izjavo, da je njegova stranka pripravljena vstopiti v koncentracijsko vlado. Pribičević pa niti do reči ne pride več; celo radikali ga več ne štimažo.

Položaj vlade je trden. Mela je hüde nasprotnike, borila se je z velikimi težavami, a potrlo je vse to neje i je tudi ne ho. Svoje delo nadalüje i izvršava svoj program. Brez bojazni je stopila pred narodno sküpsčino, ki se je zbrala 11. oktobra i njoj predložila predloge invalidskoga zakona i zakon o pobijanji korupcije. Njeni predlog, da se prizna tema zakonom silnost (nujnost), se je z velkov većinov — kakše še do zdaj niedna jugoslovanska vlada neje mela — sprejeo.

Politični položaj se vsigdar bole čisti. Doba nereda mineva i bliža se čas konsolidacije. Tla za trajni sporazum med Srbi, Hrvat i Slovenci se pripravljajo.

NEDELA.

Po Rís. 19. Evang. sv. Mataja XXII. 1—14. Nebesko kraljestvo je spodobno kralji, ki je služo gostüvanje svojemi sinu. Na to gostüvanje ne je smeo stopiti, ki neje meo svatbenoga obleča. Milošča posvečüjoča je te obleč. Ljübi prav bližnjega i ne zgübiš nikdar toga.

Ljübezen do bližnjega.*)

Predragi! Ali je što zmed vas žalosten? Ali je betežen na düši? Ali je njegova notra-

*) Predga dr. M. Opeke stolnoga kanonika v Ljubljani. Izdala tiskarna Ničman v Ljubljani.

njost kak izsüšana njiva, nerodovitna vsakoga veselja? O, idi i delaj dobra dela ljübezni! Odpri svoje kište, bogatin, i deli miloščino; bar nekaj lačnih nasiti, nekaj nagih obleči, nekekim betežnikom i sirotam olejšaj nevolu — i vido boš, da veselje z mogočnim valom plüskne v tvoje srce! I ti drugi, sovražniki svojemi iz srca odpusti, privoščü njemi lepo reč, lep pogled, podaj njemi roko v zmiritev, včini njemi uslugo, odpusti njemi sedemkrat i sedemdesetkrat sedemkrat — i vido boš, kak zapole veselje v tvojem revnom srce! I šče drugi, skaži dühovno delo smilenja, opomni v ljübezni svojega brata, pokaži njemi pot zmote k pravičnosti, püči nevednoga, obvüpanomi preženi dvom iz srca, stavi pohüšanje, gde je staviti moreš — i vido boš: veselje, pravo, istinsko veselje bo poplavlalo tvojo düšo. Spomni se trpečih bratov i sester v očiščüjočem ognji vic, moli zanje, darüj, rešüj, gasi plamen; preženi iz srca vsako mlačnost do bližnjega —; nevoščünosti ne daj prostora i ostanka v srce —; ne govori krivoga svedočanstva proti svojemi brati, ne raznašaj njegove slabosti, ne opravljaj, ne ogrizavaj, ne kradi časti, če tudi ti je düša razžaljena, premögüj se, bodi plemenit — i koštao boš veselje, štero bo valovalo v tvüjem ubogom srce! . . . O vi vsi, ki se čütite nesrečne, včinite bližnjemi dobro zavolo Boga, zavolo Jezuša, ki ide s svojov ljübezno pred vami kak goreči steber pred Izraelci — i videli bote, kak friško se vaša žalost spremeni v juvkajoče veselje!

Glasi.

Slovenska Krajina.

Na „Martinišče“ so nam poklonili presv. gospod dr. Matija Slavič, papov prelat, vseučilišni profesor jezero dinarov. — Bog lepo plati! Darüvali so nam nadale v dinarah: Žerdin Martin gl. nabirač Žitki 37-50, Vrečič Rozalija Pros. ves, nabrala med delavci v Belji 400, Kerec Mihal Vidonci 10, Gonza Anton logar Benca 50, N. N. 25 jezero dinarov, Klekl Jožef pleb. V. Dolenci 300, z Gederovec Edšid Žožef 50, Edšid Ana 200, Mayerhofer Antón i žena, Chicago 70, Cigan Ivan gl. nabirač Sr. Bistrica 85, Trojčki romarje z Gomilic 28, P. sojilnica Črensovci 150 dinarov. — Nadale Balazič Janoš i žena z D. Bistrice poslala z Chicago pet dolarov, grofica E. Bathiany poklonila šest jezero starih vogrskih kron vrednih založnic i obveznic, Cigüt Peter salezijanec pa deset litvanskih rublov. — Vsem poplačaj ljübiteo miadine, smiljeni Jezu!

Vančaves. Po nesreči med zmenjanjom je dregnola v oko z računkami (vilicami) Z. eröva deklica Ratnikovo. Doktorje mislijo, da se oko ne de dalo zvrčiti.

Gasilno društvo v Korovcih nas je letos pall pohodilo z svojim darom i poslalo 50 Din. na Martinišče. Hvala lepal! Nasledüjte lepi zgled vsa društva v Prekmurji.

Najlepši dar za godovno. Dne 28. sept. t. l. predvečer godovna Hermanovoga oče je prišeo tudi sin, ki je zdaj kaplan v Dobrovniku, domo. Pred večerjov so pozdravile svojega očo hčeri, vnüki i vnükice. Po večerji je prišeo bratonski tamboraški zbor, ki je z lepimi pesmi pozdravo seroga, častilovoga moža. Na drugi den je sin v domačoj kapelici meo sveto mešo za svojega očo. Za volo vñogoga dela na njivaj nas nej bilo pri sv. meši toliko, kak navadno, a s tem tista tihota je povečšala naša čustva. Ka je sin g. kaplan med sv. mešov prečiščava svojega očo, nas je do suz genolo. Vidili smo sina, kak Kristušovoga namestnika pri oltari, ki je pun življenja; i seroga 72 let staroga očo, ki kleči pred najsvetejšim svestvom. Po sv. meši sam tudi jaz častitao godovnjaki, šteri mi pravo: „Dobo sam že veliko darov za god, liti na 72 godovno je bio najlepši dar, ka je sin brao za mene sveto mešo.“

Dobrovnik. Bratva je bila 1. i 2. oktobra. Bratva je letos nej bila takša, kak lani. Po ništernij mestaj je tōča pobila; po drugih krajah pa peronospora. Šmarnica je dala tisto količino kak lani. Mošt je pa dosta bole sladek, kak lani. Letos mo pač menje pili.

Radmožanci. Dne 5 okt. sō vlč. g. dekan Florián Straus blagoslovili novi, kameniti križ na cintori.

SLS. (ali Kmečka Zveza) pa zimski čas. Delo je na polaj opravljeno. Letošnji pov je pod strehōv i čaka, da ga njegovi delavci lepo potrošimo v kmečkoj hiši z knjigov v rōki z „Novinami“ na stoli, štere nam vsaki teden z nedelov pride. Močno kmečko gibanje se širi, več ne vala roke na vkriž držati, brati si roke podati pa tak neprijatela delavnōga ljudstva odgnati. Letošnjega zimskoga časa naš program naj bo sledeče: Delavne organizacije K. Z. v vsako ves, izobrazba v kmečki samopomoči. Zato pridite vsi, ki ste za to pozvani od „Novin“ pa do slednjega ljūbitela kmečkoga ljudstva, da izpelamo v zimskom vremeni naše organizacije na pot pravoga življenja. — Ravenec.

Iz Mlajtnec nam javijo, da železniška sekcija šče dati delo od Veržeja dō M, Sobote v roke Rusom. Prosimō naše zastopnike, da včinijo potrebno, naj se delo da našim ljudem.

Križevci, pri nas smō daes teden s velkov paradov zvone potegnoli v tōren naše cerkve.

Dolnja Bistrica. Naša K. Z. je 12. odvečera mela lepi sestanek svojih kotrig pri g. župani. Poročilo od političnoga položaja je podao tajnik. Na konci se je razvila živa debata, štere ne štelo biti konec. Vsaka kotriga je povedala nova mišljenja za zbugšanje našega kmečkoga položaja. Sklenili smo, da ednok pridemo k ednomi drugōč k drugomi, dokeč nomo meli svoj društveni dom. Zahvala našim poslancom ne je izostala, itak tūdi obsodba vsej špekulantov v politiki i v gospodarstvu. Odbor naše K. Z. je dobo pohvalo z željov, naj dela vnaprej za nas, svoje kotrige.

Pošta v Dolnoj Lendavi je za volō pomanjakanja uradniškoga personala s 1. oktobrom mogla ukiniti službo „C“ pri telegrafi i telefoni. Od toga časa naprej se vrši služba pri telegrafi i telefoni od 8—12 i 2—6 mesto, da bi se od 7—19. — Pozivlamo poštno upravo, da dodeli pošti potrebno število uradniškoga osebja, i da se bo lahko opravljala telefonska i brzjavna služba nepretrgoma od 7—19 h. — Prizadeti v Dolnoj Lendavi.

Uradna naznanila.

Oglas familijam izseljenikov. Odškodnino za ponesrečenja i smrt pri opravljanju službe v Ameriki določajo ameriške industrijske komisije po šumi, štero je ponesrečenec istinsko doprinašao za zdržavanje svoje familije ali rodbine. Izraz „zdržavanje“ vsebuje samo priskrbo najvažnejših potreb za življenje, kak jelo, pilo, stanovanje, obleka, šolanje, a ne obsega tūdi nadalnjih stroškov, kak plačuvanje dugov, kupovanje nepremičnine itd. Dejstvo (istinitost) zdržavanja mora biti dokazanō z bančnim ali poštskim svedočanstvom, ali s pismi pokojnika ali s pōsvedočenjem svedokov. Po tej svedočaj,

če je pokojni doprinašao vekšo šumo, bo tūdi odškodnina vekša, če menšo, bo tūdi ona menša; če je nikaj ne doprinašao ali če se nemre pōsvedočiti, da je kaj doprinašao, se nemre dōbiti odškodnina. Zavōlo toga izseljeniški komisariat priporoča familijam izseljenikov, da naj pazljivo hranijo vsa svedočanstva imenitvane vrste t j. bančna potrdila, odrezke poštskih položnic, penezne ovtike, pisma itd. ar njim to edino more pomagati v slučajih nesreče, štera se zna pripetiti njūvomi branitelji i zdrževalci v prekmorskōm kraji. Trbe paziti tūdi na to, da so termini za iskanje odškodnine navadno jako kratki (komaj dugši od 6 mesecov) i zavolo toga — gda se zvede za nesrečo — trbe včas javiti slučaj J. K. i njemi predložiti potrebna svedočanstva, da lahko začne postopati po konzulatu SHS. v inozemstvu. Vsako zakesnjenje lehkō pōzročī zgūbo odškodnine.

Odredba oddelka min. za vere. Voditelji verskih matic morajo izdajati vse matične izpiske, ki so potrebni državnim uradnikom i službencom kak priloge k službenskōmi listi, brezplačno brez pogleda na to, ali jih zahtevajo državni uradniki i službeniki sami ali pa državno oblastvo, pristojno zanje; a vsigdar mora biti zapisana na njih pripomba, da se izdajajo brezplačno za uradno porabo po člani 128. zakona o civilnih nradnikaj i drugih državnih službenikaj i da se v drugi namen ne smejo porabiti.

„Uradni list“ št. 79. (23. aug. t. l.) prinaša odredbo g. ministra financ, da se morajo neštete vrste blaga ocariniti po vūstmenoj prijavi (ne trbe teda delati pismene). Štō šče kaj več zvedeti, naj pogleda to številko Uradnoga lista.

Naredba od štemplanja starih zlatnikov i tolarov, ki se ne računajo več za penezne nego za kinč. Na podlagi velavnih zakonov od kontroliranja čistine zlata i srebra odrejam zatō, da se na ozemli cele kralvine zenačijo odredbe o probanj i štemplanji velikih zlatnikov i tolarov, ki se ne računajo za penezne, nego za kinč: 1. Odredba, ki se glasi: „Pri toj priliki pripomnim, da se zlatniki i stari tolar i računajo za penezne, nego za kinč i morajo biti potomtākšem štemplanji, se razšerja na celo kralvino. 2. Taksa za probanje čistine i štemplanje takših izdelkov je ravno takša kak za druge zgotovlene zlate i srebrne predmete. 3. Menjalci, menjalnice i vsi zavodi, ki odavajo takše izdelke, morajo najkēsneje v ednom meseci po razglasitvi te naredbe predložiti vse zlatnike i tolare v pregled najbližnjemi uradi za preglejvanje dragih kovin.

Razpis, s šterim se odreja najhitrejšē vcarinjanje izvoznoga blaga i določa tarifa za trūd carinskih posredovalcov pri tom ocarinjanju. Ar so se trgovci pritoživali, da se carinjanje blaga dugō zavlačuje i s tem trpi škodo trgovina i da posredovalci pobirajo velke nagrade, je izdao novi finančni minister naredbo: 1. Nagrada za trūd carinskih posrednikov pri izvoznom ocarinjanju maksimerana (dosegne največkō šumo) s trestimi (30) dinari za eden vagon. 2. Deklaracije za izvozne pošiljatve domačega blaga se morajo sprejemati celi den — pred i popoldnevi. Vse pošiljatve po takših deklaracijaj se morajo vršiti pri carinarnicaj pač najhitrej. Da bo mogoče to dosegnoti, odrejam, da se morajo vršiti izvozne ekspedicije tūdi zvūn

uradnih vōr, ne da bi se plačūvale za to posebi dnevnice. (Štō šče od toga ka več znati, si naj pogleda 77. številko (od 19. aug. 1924.) Uradnoga lista, op. Vr.)

Politične drobnije.

„Murske Novine“ pa istina. Žerjavov novi list se držī načel svoje pokvarjene stranke: Kradne i laže. Naj narod oslepijo, so vkradnoli demokratje našim „Novinam“ ime, mislijo, ka si ljudstvo njihov list tak naroči. Že v prvōj št. lažejo i trdiyo, ka se dr. Korošec ne briga za naše šole, ka te prazne stojijo. Istina je pa to, ka je te šole ne dr. Korošec sprazno, nego demokratje sami. Povejte samo ednoga vučitelja, šteroga bi sterala vlada! Zakaj pa te lažete? — Druga laž demokratov je, ka so prej papa prepovedali dūhovnikom politizirati. Dūhovniki od toga nikaj ne vejo. Gotovo so papa posebno pismo poslali Kodri i njemi naznanili to, ka naj dūhovniki ne politizirajo. A te papa so ne v Rimi nego v Ljubljani doma i zovejo se dr. Žerjav. — Dūhovnik v cerkvi ne sme politizirati i nega dūhovnika pri nas, ki bi v cerkvi drugō delao, kak verske dužnosti opravljao, a zvūna cerkve je pa dužen svoje ovce voditi po takšoj poti, ka tisto, ka one v cerkvi čūjejo, zvūna nje ne zgūbijo. Tomi vodstvi pravimo mi krščanska politika. — No pa če bi dūhovnik ne smeo povedati ljudem: „pazite, te vas znori, te vas vguči“ tomi bi radi bili gospodje demokratje. Ali dūhovniki Vam bodo vsigdar na prste stopili kda te krivico začinjali, kaksteč te cvillili: Zakaj se meša pop v politiko?

„M. Krajina“ i istina. „M. Krajina“ piše (29. št.) „ka smo mi (Prekmurci) vsigdar slobodni bili“, „naši slovenski bratje pa so mogli z bolečinov čūtiti zatiranje“, „nas ni piknjico ne je holo vōgrski jarem“, naša narodnost nikdar ne se je žalila, mi nikdar nemo čūtili zapostavljanje svojega slovenskoga pōkolenja, — nova država je zato njim (Slovencom prek Mūre) prinesla oslobodjenje, nam je pa obljūbila slobōčino narodnoga razvijanja. — Slovenci prek Mōre so meli slovenske šole, še celo slovenske gimnazije, že mela pri vseh uradah slovensčina pravice, so meli svojo veliko razvito slovensko literaturo, mi nemo meli niedne slovenske šole, ne mela slovensčina nikše pravice pri niednom uradi, slovenski čteti i pisati kelkokrat nemo smeli i vendar trdi te lažijivi list, ka smo meli več pravice, kak oni, i ka se mi samo razvijati moremo. Samobsebi se razmi razvijanje v starom madjarskom dūbi. — Če bi „Novine“ za madjarske oblasti samo en štri deo toga napisale za Slovence kak zdaj piše M. Krajina za Madjarone, bi se nesmiljeno stavile, njihov urednik bi pa kak „hazaarulo“ (veleizdajnik) sedō vu vozi. — Pa tej ljudjē vūpajo ešče kričati, ka nemajo slobōčine. — V 33. št. pa trdi, ka smō te oslobojeni, gda de pravična dača, gda do občinske volitve, gda se nam meje odprejo itd. i ka smo mi samo zasedeni. — Istina je pa to, ka mamō svoje narodne pravice, smō oslobojeni v pomeni, kak smō še popisali i ka krivice, štere navaja te list, je delala tista stranka, v štere jarem so se vpregli gospodje okoli M. Krajine. Naša stranka je zahtevala odstranitev navedenih krivic i vnoge je že odpravila i bi je vse, če

Fabijola

ali

Cerkev v katakombah.

II Boj.

„Poslala mi je prstan, jako lepoga, i me je prosila za življenje tistoga Sebeščana, šteroga sō ne davno s puščicami vmorill“ — i se prav po domače zareži — „naj bo, naj jo mala herbija malo potolaži za vmorjenoga Sebeščana! Naj se napravi odpis; zdaj včas ga ščem podpisati!“

Tertul njemi ponūdi že pripravljeno pisanje rekoč, da se je popolnoma zaneseo na visoko milost casarovo i zatō je že pismo naprej pravno. Vlada ga vzeme i podpiše tak, da bi lejko sram bilo vsakoga prvošolara. Casarski odpis je prefekt včas zročō svojemi sini. —

Komaj je odišeo prefekt, kda pride Fulvij. Podao se je prle domo, da bi se najo, mujo i nekelko ščisto. Že med potjov njemi je nekaj šepetalo, da njemi zna to zadnje vūpanje vučti. Snočkaršnji pogovor z Eurotom, ravno o toj reči, i ar njemi je zadnje tjedne že telko spodletelo i njemi je telko sladkoga vūpanja odneslo, da se je nekelko na to zadnje nesrečo že pripravno. Edno žensko bitje se njemi je vidilo ravno zato rojeno, da njemi vse podere i vniči — pa bogovom bodi hvala, — si je mislo, — tūkar mi pa nemore škoditi! Pojela mi je dnes mojo čest i velavo za vsigar; pa zdaj mojega poštenoga dela nemre terjati! Ednok me je že prekanola, ali za kodiša, me več ne more napraviti!

To njemi je bila edina tolažba.

Mislo si je, da njemi preti samo eden sovražnik; najmre casarova lakomost; pa probati šče vse, da pride do svojega dela, če tūdi zastavi svoje življenje, ve je itak popolnoma vničen, če njemi tō tūdi spodleti! Z najlūbeznivejšim smehom se približava casari, kda stopi v sobo.

„Ka bi rad?“ je bila prva casarova reč.

„Veličanstvo, prišeo sem ponizno prosit vašo milost i pravičnost, da bi se mi preci dao moj deo od Agneškine vrednošče. Na mojo zatōžbo je prišla pred sodbo, kak krščenica i ravno zdaj jo je zadela zaslūžena kaštiga, štera naj zadene vsakoga, ki nešče skazūvati pokorščine casarovim zapovedam!“

„To je vse prav lepo! Pa povedali so nam, da si se po svōjoj šegi prav grdo obnašao i med lūstvom zbūdo nevōlo. Kem prle pobereš svoje pete i zapūstiš palačo i varaš, tem bole je.“ Ali si razmo? Dvakrat ne opominam! Včas bom begao, njūvo veličanstvo, i včino, ka mi velite. samo zapovejte, da se mi da, ka meni ide, ar nemam nikakših pripomočkov — i včas odidem!“

„Samo idi včas i svojih čeb več ne odpri! Ka pa zadeva Agneškino vrednošče, štero na vse viže terjaš, ti je pa istinsko ne morem dati. V nepreklclivom pismi sem vse podaro njenoj najbližnoj sorodnici, nekoj vroj i zaslūžnoj osebi — gč. Fabioli!“ —

Fulvij se je na to ne več oglašō, spoštlivo je kūšno casarovo roko i mirno zapūsto palačo. Med potjov pa si je li naprej muvo: „No, nazadnje me je pa li spravila na kodiško palico!“

Kda je prišeo domo, njemi je Eurota že na čeli vido, ka je dosegnō, samo čūdo se je da je tak miren.

„Kak vidim je vse zgūbleno!“ Ga nagovori Eurota.

„Istina je, ali si se že pripravo Eurota?“

„Skoro! Dragocenosti, pohištvo, robe sem z nekelkov zgūbov odao, pa še itak mam od prejšnjih časov telko, da gotovō prideva v Ažijo. Najvernejšega roba Stabiona sem nama pridržao, da bo na konji noso za nama, ka ešče mava. Tūdi za naj sem pripravo dva konja! Nekaj mi pa le šče fali!“

„Ka pa?“

„Gifta (strup) ešče nemam. Nojco sem ga komaj naroči i ga pred podnom ne dobim!“

„Zakaj pa nūcaš gift?“ zāpita Fulvij nekelko razdražen.

„Kak ti je znano, bom še negdi indri probao srečo; i če se mi ponesreči, te naša rodbina ne sme v beraškij cotaj vmreti, nego častno, spodobno!“

Fulvij se vgrizne i odgovori: „Naj bo, ve sem že itak sit življenja. Le naglo zapūsti stanovanje, da Efram ne pride prle! — v mraki me pa čakaj okoli 3 km. od toga kamla na latinskoj cesti. Tam se srečava! Zdaj pa mam ešče nekši važen poseo!“

„Ka — — —“ ga pita radovedno Eurota.

Ne morem ti zdaj povedati, pa če me 2 vōri po sunčnom zahodi ne bo, me več ne čakaj, nego sam beži i se reši!

Temno i čemerno je Eurotovo lice, z razsrjenimi očmi pogledava Fulvija.

(Dalje.)

gospodje okoli M. Krajine ne bi nam delali ovire. Njuva zveza z demokrati, samostojnimi i radikali je podkopala naše pravice. Sebe naj bi jejo zato v prsi i na druge ne kažejo. — V 36. št. celo hvali M. Krajina radikalno vlado. Brščas zato, ka je dačo povišala, kuluk vpelala, soldačijo našo v Macedonijo spravila itd. Prle je to vse dobro bilo zdaj, ka je par tjednov nova vlada, bi vse to radi odpravljeno vidili. Ve pa je M. Krajina prle pisala, naj ide naš vojak v Makedonijo, tam se prej več navči, pa zato so se že včili tudi pičonski „Vogri“ cirilico. Zakaj je pa zdaj te to vse dobro? — Mi smo te bili i smo še zdaj proti službi vu Macedoniji, ar tisti zrak škodi vnoгим vu zdravji i zato smo vnoģe spravili v bližnje kraje i se bomo borili tečas, dokeč vse ne spravimo. — Ka 20% do štémplanih peněz ne dobimo nazaj, je radikalni minister Stojadinovič pravo, ne trbe to na novoga porinoti. Naš ne more zdaj plačati, gda je prvejši sprazno državno kaso, plačao pa bo, kak pride vkup potreben peněz. — „Nega prej autonomije,“ piše M. Krajina (36. št.) Ne pove pa, ka je zato nega ešče, ar so gospodje okoli toga lista proti njej glasali i za centralizem, šteri je naše vojake poslaó v Macedonijo i toga tudi ne pove, ka autonomije ne mogoče doseči, dokeč se več strank ne združili za to i ka je to združjenje že začela naša stranka, gda je Radičovo v Belgrad i na svojo stran potegnola. K autonomiji smo s tem vnoģo bliže, kak smo dozdaj bili. To i vse drugo pozabi M. Krajina, ar se njoj ide ne zato, ka bi istino povedala, nego zato, naj istine ne zvedijo naši ljudje, ar to več nosi za gospode okoli M. Krajine.

„Szabadság“ i istina. Naša železnica se prej samo za par let odpre, piše „Szabadság“ (36. št.), ar so „Novine“ obečale, ka se letos sept. 1. že odpre i to nese je zgodilo. — Novine pa toga neso obečale, nego bivši minister za promet i Novine so to njegovo pismeno obečanje objavile, „Szabadság“ bi mogo znati, zakaj ne je šteo ali ne je mogo svojega obečanja držati bivši minister, ar so podpirali njegovi gospodje stranko, štera je prisegnola vernost ljudem centralna, k šteromi je pripadao tudi minister za promet, ki je obljubo dao, štera pa nese spunila. Naš novi minister pa bo staro falingo kak naj hitrej popravo i odpr našo železnico. Te že vidili i te spoznate, da so Novine prav to naznanile. — „Szabadság“ nadale trdi, ka naš kraj, šteroga je toča pobila, nikše podpore ne dobi. Poalanec Klekl so pa vložili i za naš kraj prošijo i se vtipamo, da dobi pomoč. Ka bi se Prekmurji pa tudi dača odpustila, mora delati za to g. Hartner, ki je zvoljen v cenitno komisijo. Samo ka to je žalostno, ka odtistimao, kak ta komisija obstoji, naši kmetje plačajo vekšo dohodnino kak prle. Tū bi mogo „Szabadság“ kričati pa je tiho kak miš v ljūknji. — Živino prej zato moremo 10 koron falej ta dati, piše „Szabadság“ ka oblast Talijanom ne pove, ka bi prišli k nam kupivat. — Talijani pa obprvim znajo dobro za naš kraj, ar so tū je kupivali, obdrugim pa vlada je tudi obvestila, ali oni sami ne pridejo, ar naš kraj nema železnice i ar je bio veliki zgubiček pri pošiljanji. „Szabadságovi“ ljudje tudi ne kupujejo tam, gde bi mogli go plačati. Tak je istina. — „Domoljub na zapoved“ je postala preganjati madjarskoga kmeta, njegovo familijo pò odjemanji veleposestniške zemlje lakoti izročiti, nevsmiljeno preganjati vogrsko reč“. . . piše „Szabadság“ v 33. št. — Je v teh ljudih okoli „Szabadság“ samo isalice poštvovanja do naše države? Što preganjati madjarskoga kmeta i madjarsko reč? Na Vogrskom žandarje gonijo vkup naše Slovence, ce najdejo v njegovoj roki slovensko molitveno knigo samo, pri nas pa majo Madjari svoje šole, svoje liste, še napiše pa li se vtipa te list pisati od preganjanja madjarske reči? — Pa ka sò Madjarom demokrati i radikali po krivici vzeli zemljo, lahko nemajo proti toj krivici zagovornika v našoj stranki predvsem v narodnom poslanci g. Kleklin? Što pa zagovarja pravice naših Slovencev na Vogrskom? Se najde ta: Madjar za to? — Gda bo ednok že konec toj hujskariji, štere namen je pò želi Magyaország naše ljudstvo v nezadovoljstvu držati i stare vezi obtrdjavati? Bo ešče dugo naša oblast glūha i slepa? Ja, proti vsakoj krivici se lahko i tudi more pisati, a te moro biti istinsko i hujskariji naj bo konec ednok. Prek na Madjarskom se smejejo z naše oblasti, ka vse to dovoli i ne bi radi popisali, ka se guči, zakaj trpi ona te hujskarije. — Od smrti naših v Macedoniji pa se naj ne toži „Szabadság“, ar so njegovi gospodje glasali za to, naj naši vojaki v Macedoniji služijo i jo proti nam glasali i nas preglasali z radikali, ki smo zahtevali, naj doma služijo. — Kesno je zdaj že javkati, te bi nas podpirali.

Vabilo. V Črensovcih priredi prostovoljno gasilno društvo v nedeljo 26. oktobra 1924. veselico v gostilni g. Samuela Bauer. Vstopnina

prosta. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo gasilnega orodja, se vabi občinstvo i tovariška društva v okolici na obilen obisk. Odbor.

Država.

Shod Radičove stranke se je vršo 5. okt. v Varaždini. Navzoči je bilo do 10 jezero ljudi. Čizmešija poslanec je pozdravo shod v imeni Medjimurcov i prekmurskih Madjarov. Od strani prekmurskih Slovencev ne je bilo nikšega pozdrava. Predavec poslanec je pohvalo našega ministra Vesenjaka, ka se skrbi za sirote pri delimbi zemlje.

Lire je šla menjavat. V neko ljubljansko trgovino je prišla ženska i si je zbrala vnoģo blaga. Nazadnje so njoj spakivali blaga za 2500 Din. Gda je trbelo plačati, je pravila kùpivalka naj njoj blago shranijo rekši da ide lire menjavat. Odišla je. Ar pa je ženske dugb ne bilo nazaj, so spakivano blago razložili. Pri tom so opazili, da jih je ženska vkanila za 750 Din. svilnatih pantlikov, štere je skrila med pakivanjom i odnesla s seov.

Džba sv. Petra Klavera je izdala za leto „Klaverjev koledar“ i „Misijonski koledarček za mladino.“ Prvi košta 4 Din., drugi pa 2:50 Din. — Oba toplo priporočamo, ar sta namenjeniva razširjenji misijonske misli. Naročata se pri Družbi sv. Petra Klaverja, Ljubljana Miklošičeva c. 3.

Ponesrečen zrakoplov. Na vojaškom letališči v Črnomerci pri Zagrebi se zdignolo več vojaških letal. Gda se je eden spuščao na zemljo, se je pokvaro motor i letalo se je zaleteló v gosto kukorčno pole. Zrakoplov se je obrno i pri tom se je motor vūžgao. Letalca sta se pravdočasno rešila. letalo pa je scela zgorelo.

Usoda pijanca. Kočiš Luka Zdravkovič, znani nasilen pijanec v Beogradi, se je pred kratkim palik dobro navlekeo. Gda je prišeo domo, je začno razbljati i biti družino. Pozvali so žandara, ki je šteo pljanca areterati. Te pa je napadno žandara i njemi je šteo vzeti puško s pretnjov, da vse postreli. Med silvanjom je puška počila i pijanca zadela v črevo. Mož je spadno i obležao na mestu mrtev.

Brezplačna stvabišča za sirmake. Novosadska občina je začnola deliti brezplačna stvabišča vsem tistim, ki si ščejo zgraditi hlše. Razdeli se več sto plūgov zemlje.

Borba na življenje i smrt. V virovitički špitao so pripelali 32 letnoga moža, ar njemi je mlatilni mašin odtrgao nogo pri kolenu. Mož je stopo na lestvico, da bi mašin med delovanjem izčisto. Lestvica se pa potrla i nesrečnež je spadno v mašin. Mož je močnoga tela i je meo telko zavesti, da se je z nadčloveškim naporom izvlekeo iz mašina, šteri bi ga ovači gotovo razmesaro.

Eksplozija peči. Pred kratkim se je zgodila v Jagodini strašna nesreča. Zavolo nepreviđnoga ravnanja je eksploderao koteo peči kmeta Stojčica. Tomi je odtrgalo teme, nekšega delavca je pretrgalo na sredi. Eđnoga delavca je vrglo s takšov silov na zemljo, da je bio taki mrtev. Mašinster je odleto 15 metrov daleč v kraj, a se njemi itak ne nikaj zgodilo.

Svet.

Mussolini se vozi s hitrostjov 105 kilometrov. Taljanski list piše, da je obiskao Mussolini Neapol i okolico. Določo je čas odhoda i vožnjo nazaj i to tak, da bi ga vlak pripelao nazaj v Rim ob treh zajtra. Pri ogleduvanji pa se je zakesno i je prišeo prekesno na vlak za edno voro i frjao. Vlakovodja, navdušen fašist, je znao, da bi bio Mussolini ob treh zjutra že rad nazaj v Rimi. Včas po vstopi v vlak je šo Mussolini spat, vlakovodja pa k mašini i je vozo s hitrostjov 105 kilometrov na vūro, ka pomeni za Italijo dozdaj najhitrejšo vožnjo. Vlak je vozo tak friško, da je prišeo v Rim še 20 minut pred tremi. Gda so Mussolinija zbūđili, je ne mogoce vervati, da je že v Rimi. Poklicao je vlakovodjo, njemi dao roko i pravo: „Ti si istinsko vrli sin te krasne dežele, štero obožavam“.

Kača v želodci. V špitai v Davosi je pred par dnevi vmrla nekša špitalska dvorjenica zavolo bolezní v želodci. Pri gorrezanji so najšli zdravniki v njenom želodci živo kačo, ki se je zagrizla v želodec. Nenavadni slučaj si razlagajo na te način, da je dvorjenica gda srkala vodo iz kakšega stūdenca i pri tom požrla mlado kačo.

Velka železniška nesreča v Mainzi. Na postaji v Mainzi se je pripetila velka železniška nesreča. Brzovlak je vkup vdaro s poštnim vlakom. Šest ljudi je mrtvih, 6 žmetno ranjenih, več potnikov pa je lahko poškodovanih.

Doktori i črevlari. Pri Mery je bio general Blücher ranjen; krugla je šla skoz jahalne hlače i skoz močen črevo na pravoj nogi: ranila je generala le malo. Gda so njemi častitali da je rana le lehka, je pravo: „Siabo je, slabo ar več mamo v armandi doktorov kak črevlarov.“

Svetovna politika.

Padec angleške vlade. Boj opozicije, štero so tvorili liberalci i konservativci, i nezavūpnica, štero je vlada dobila v spodnjoj zbornici s tem, da je velka večina glasala za predlog, šteri je bio njoj na kvar, sta prisilila Mac Donalda, da je podao s celov vladov ostavko i je predlagao krali, da parlament razpusti i se razpišejo nove volitve. Kral je to tudi vćino. Nove volitve bodo 29. oktobra i novi parlament se sestane v prvoj polovici novembra. Mac Donaldova vlada si je pri nastopi stavila velko nalogo. Novo politično pot si je izbrala kak v notranjem tak zvūnanjem političnom pogledi. Začnola je z delom brez pogleda na hasek tistih, ki so prle sedeli na vladi i bili gospodje položaja. Bojūvala se je celo proti njim, če je zahtevao to politični položaj. I to je tudi krivo, da je zdaj morala odstopiti. Vćinola je vnoģo dobroga i zato Mac i Donald lahko vūpa, da v volilnom boji zmaga.

Edno dovršeno sredstvo proti protini.

Če tudi je zdravilo Radio-Balsamic Dr. Rahlejeva dobro zavdlo svojega friškoga, lehkoga i popunoga zvrachenja protina, jako dobro poznani ne samo v našoj državi, nego tudi v inozemstvu, je vseenó vnoģo betežnikov pri nas, ki so betešni na reomatizmu, zdaj se njim da prilika, da se lahko scela zvrachijo od toga betega, ar je Radio-Balsamica priznana od vseh svetskih medicinskih autoritet kak najbolše i edino sredstvo proti vsem vrstam protina. Zdravilo Dr. Rahlejeva je popolno neškodljivo srci i ma tudi to prednost da vsigdar friško deluje nezaptuščajoč nikakših sledov ne na koži ne na organizmi. Protin, ki več let traja, se lahko ozdravi z dvemi, tremi kanticami toga znamenitoga zdravila. Za izdelavo i prodajo zdravila Radio-Balsamica je odpro Dr. Rahlejev moderno delavnico v Belgradu Kosovska ul. 43.

Nemrtelnost.

pisó: Hari Leopold, ev. bogoslovec.

Či tak pobogšamo svoj moralni žitek te se lahko vtipamo, ka je Jezus naše grehe tudi na sebe vzeo na križnom drevi, tak lahko častimo našega Zveličara, ki je ne ostao v tihom i kmičnom grobi, nego obladao je smrt i škrinjo i gori je stano od mrtvih, tak mi tudi lekó čakamo nemrtelní, vekivečni žitek pri Jezusi.

III.

Či se ne brīgamo za vero, či je naš moralni žitek ne čisti, tak naš socialni žitek tudi ne more dober biti. O človek, ne prevtipaj se, ne daj podkūpiti svojo pamet z onim zvūnešnjim oblečalom, štero zakrije socialnoga žitka slabo i lagvo telo.

Tam gde je srce hūdobno, kde je posvetnost i iskanje samo zemelskih reči jedina žela, tam ljudstvo bogosldva ne more čakati, ar tam nad najbolje modrimi državnimi zakoni kraljuje moč i jalnost, šterive na nikoj deneta onoga, ki se ne more braniti. Vsaki na to gleda tū, naj zmaga i ne gleda, ali je tovariš ali sovražnik, šteroga na tla sūne. Ne vōri svojemi najbolšemi tovariši, ar je samo pred tebom dober tovariš i za tebom ti le največši sovražnik. Ne bojte se sveta, ne bojte se sovražnikov, vaš trošt, vaša tolažba naj bode vsigdar naš Zveličar, ki je za vas tudi trpo i tam sedi na desnici božoj i on bode sodo mrtve i žive. Što svoj trošt v Kristuši išče, kakkoli ga preganja ete svet nekrvlično, tisti se ne boji svetskoga soda. Dobri roditelje na svojo dūšnovest i na Jezusa se naslonite, da se vaša neverna, lagva deca proti vam postavi. Stanite proti dečinskoj lagvijji, ne bojte se, ar Bog, ki je dobrih i lagvih sodec, plača ednok onim, ki so proti svojim roditeljom zatajili od nature i od Boga zapovedano poštenost i ljft-beznost.

Nepoštena deca! Očln blagoslov ste zatepli, tūhinci ste že pri svojoj roditelskoj hiži. Ar što proti svojim roditeljom stane, on nema mesta pri Bogi v večnoj domovini. Bodite zato zahvalni proti svojim roditeljom vi mladenci i devojke, bodite zahvalni proti Jezus Kristuši i tak bode te zadobili Boži blagoslov.

Den za dnevom slišimo: što to more na rediti, ka bi mi ešče ednok dobro vidli. To edino samo Bog more narediti i on naredi tudi, či pobogšamo mi svoje protićenja i njegove večne zakone zdržimo. Vmormo zato nepravličnost, nevernost, hūdo želenje i bodimo na tom, naj se spodnje i zgornje vrste naroda z ljūbeznoštvov zbližajo. Naj spozna vsaki Božo reč: pravica podigne narode, greh je pa na špot vsakomi ljudstvi.

Verski i moralni fundament moremó spraviti našemi socialnomi žitki i potem se lahko vtipamo, da mir bode kraljūvao v naši mestaj i tihóča v naši vesnicaj.

Za kratek čas.

Opravična številka 142.

Eden gospod župan (mesto odkec je ne povemo) večkrat prinese na pošto kakše uradno pismo. Gospodični poštarici se špajsko vidi, zakaj je na vsakom pismu številka 142. Pride tolmač, eden pita, drugi odgovarja, na konci se pa itak razmijo.

Tak je bilo, da je gospod župan svojo hižno numero pisao na vsako uradno pismo.

Odpravek je točen.

Gospod župan dobi uradno pismo od sodnije. Telko ešče razmi, komi je dati pismo. Ali nikša cedelca je tudi poleg djana, na štero se more podpisati tisti, ki je uradno pismo v roke dobo. No, či že to tudi želejo vučeni gospodi, pa naj bo. Cedelca se podpiše, mali rihtar jo prinese gospodi župani. Ali ka pa zdaj? Cedelco morejo odposlati na sodnijo.

„Boter, pravi stari župan, kakši bo pa atres?“

Mali rihtar se spomina, kak so povedali žandari. Atres za sodnijo je vsikdar tisti, kak je s pečatnjekom spodkar na pismo vdarjeno.

No na te način dobi pošta uradno pismo pod opr. številko 142 s tem atresom:

„Odpravek je točen.

Vodja pisarnice

Dr. Farkaš I. r.“

Srčkane živalce.

Vučitelica vči v šoli. Deklica stoji v tretjoj klopi pa čte: „Živali so srčkane.“

„Razmiš ti, Anica, ka se pravi to srčkane živali?“ pita gospa vučitelca.

Vsi so tiho. No, toga pa nevejo.

Dobro, te se more razložiti; gospa se trüdi na dugo i široko, da bi razložila, kakše živali so „srčkane.“ Kda pa dokonča svoje vučeno delo, pravi:

„Povej mi zdaj, Anica, edno srčkano živalco.“

Anica malo časa premišlava, potem pa batrivo pravi:

Edna mala podgan.

P. D.

Prekmurski dijak.

Alli je dijaška organizacija potrebna? Ne enkrat sem slišal vprašanje: „Zakaj ustanavljate društva? Saj tega prej ni bilo? Dijak naj bo med šolskim letom v šoli, med počitnicami pa doma, ne pa da bi se potepal okrog po kakših sestankih i prireditvah.“ Tako i slično govorijo naši domačini, ki ne vidijo, se ne zavedajo, kako potrebna je za dijak dobra (na verski podlagi sloneča) organizacija.

Organizacija je za dijaka drugi dom. V njej najde približno to, kar je izgubil takrat, ko je zapustil dom in prestopil šolski prag — prijaznost, kolegialnost, neke vrste ljubezen. Sola mu vsega tega ne more dati, ker ona je samo stroga vzgojiteljica, priprava za življenje. Družinske priprostosti, prisrčnosti ona ne da. Drugače je z organizacijo. Tam se zberejo dijaki, ljudje, ki so si po poklicu enaki, ki jih terejo iste skrbi, jim polnijo srca iste težnje, — ljudje ki so si stavili isti smoter, namreč da se primerno pripravijo za življenje, ki se jim čez par let pokaže s vsemi križi in težavamj.

Za dijaka je potrebno, da najde neko zavetišče, ko zapusti domači krov. Komaj prestopi domači prag, ga objame veliki svet s svojimi spletkami, ga vabi k uživanju svojega navideznega veselja, ga mani s svojo nepravo lepo to i z vsem tem spleta okoli njega mrežo, s katero ga naposled ovije i tako uniči. Da, nevaren je svet i mladeniča, ki blodi sam, ki nima tovarišev, na katere bi se naslonil, hitro pogubi. Zato pa mora biti dom, kjer najde dijak rešitev. I ta rešilni dom je organizacija, — dobra organizacija namreč. S svojimi načeli, opomini, z izvrševanjem pravil, ki slonijo na verski podlagi, reši ona vsakega, ki se poda pod njeno okrilje. Stori celo več. Nadaljuje vzgajanje, ki so ga započeli doma stariši; vceplja v mlada srca tudi nadalje ljubezen do Boga i trpečega brata, kakor je storila mati v nežni mladosti otrokovi. Svoje člane navaja k vzglednemu življenju, jih bodri, da ostanejo zvesti verskim idealom tudi v življenju; sploh ima namen, da vzgoji svoje člane za voditelje, ki bodo v smislu krščanskih resnic vodili narod pravično — ki bodo njegovi zaščitniki.

Fr. K.

Gospodarstvo.

1. Zrnje. V Novom Sadi:

100 kg. pšenice 300 Din.,
" žita 290 "
" ovsa 200 "
" kukorice 260 "

2. Meso:

govedina: teletina: svinjina

v Zagrebi 1 kg. 24—27 D. 25—29 D. 28—32 D.

v Ljubljani " 21—23 D. 27—29 D. 27—30 D.

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 15. oktobra 1924.

Amerikanski dolar, 1 dolar K 270—
Austrijska krona, 100 K K —36
Čeho-Slov. krona, 1 K K 8-30
20 kronski zlat K 1100—
Francoski frank 1 frank K 15—
Madjar. K 100 (nova em.) K —36
Švic. fran., 1 fr. K 13-40
Talijanske lire, 1 lira K 12—
Zürich:
Dinar 100 Din. Sv. frcs 7 45

Pošta.

Lük Janoš Domajinci 15. Že ednok smo Vas pitali i pitanje zdaj ponovimo, na koj ste nam poslali 100 Din. Prosimo odgovor. Agata Bencik. Horvat Bara D. Lendava. 15. Dobita pokojnino, gda se zglsa invalidski zakon. I to se zgodi če bo boža vola, ešče letos. Mencigar Franc D. Slaveči št. 165. Ki šče z Rusije svoje ljudi nazaj dobiti, more edno prošnjo dati napraviti na naše zvüeneše ministerstvo (25 Din. šjempl gor) i to spravi potom Češke trgovinske komisije begunca domo. E. i. o. Nedelica. Te pritožbe so splošne po celoj krajini. Povejte delo vašim g. duhovnikom. Oni najlezej z opominom kaj dosegnejo. Kolmanko A. Korovci. Peneze dobili i spisali vse k naročnici, ar pisma nej bilo. Zdaj smo razdelili po vašoj žel. Hvala. R. Medjimurec. Hvala. Ob priliki na kratci. Prosimo večkrat poročilo o gibanji našega pokreta.

MALI OGLASI

V Pazite! Vsaki, štó se je prepričal, lahko posvedoči da se dob najbolshe blago za obilteo, dobro zdelane kože, dve vrste poplali, najfinejši boks i vse šošarske potrebčine, po jako zmernoj ceni edino le v trgovini pri škafar Jožefi v Beltincih. Či ne verjete, poskusite!

FAL CIGEO ČREP.

Puconska ciglenica oda cigeo i črep — zavola pomenkanja prostora — kúpcem, ki ga odpelajo od dnes naprej do konca toga leta, proti plačim v gotovini po naslednoj znižanoj ceni:

cigeo (za zidanje) po 550 Din.
črep (Fab.) po 1400 "
za 1000 falatov

ŠOLSKE

zvezke, papir, vse šolske risarske in pisarniške potrebšćine se dobivajo po najnižjih cenah ter se priporoča vsem cenj. župnim, šolskim, občinskim in drugim uradom i obilen obisk.

MARICA SEVER, trgovina papirja
Dolnja Lendava.

Prodám prvovrstno posestvo, 50 oralov njiv, travnikov, šume zidano veliko stanovanjsko i gospodarsko poslopje, živi i mrtvi inventar, vkúp ali na več delov za 450.000 D. „SILVAR“ Ljutomer, Stari trg 47.

Falo češko perje!

Eden kg. seroga česanoga perja 70 Din., na pol belo 90 Din., belo 100 Din., bolše 120 i 150 Din., mehko

200 i 225 D., bolša vrsta 275 D. Pošiljatve so carine proste, proti povzetji od 300 D. naprej, poštnine prosto. Minta zobston. Blago se tudi zameni i nedobro vzeme nazaj. Nardčila se pošilajo samo na BENEDIKT SACHSEL, Lobez št. 80 kod Pilzna, Čehoslovaška. Poštne pošiljatve idejo iz Čehoslov. v Jugoslavijo okoli 14 dni.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVALA
plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

SALONIT

je najboljši škriplj (pala)

za pokrivanje strehe je bolši od vseh drugih materialov, leki, nezgorljivi, dugo drži i je tudi najfalejši.

Dela se po staroj šatschekovoj formi „ETERNIT“.

Za pokrivanje strehe se da večletna garancija.

Izdelavle se v Solini pri Spliti v zalogi je pri

Čeh & Gašpar-i,

trgovina z mešanim blagom, železninov, polskimi pridelki.

MURSKA SOBOTA, Prekmurje.

KUPITE! PRODATE!

Posestva, gostilne, trgovine itd. želite.

Realitetna pisarnica

„SILVAR“ Ljutomer, Stari trg 47.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDŐŠY BARNABAŠ trgovci z papiirom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Podpirajte Novine!

Najboljše bronaste zvonove, po najnižjih cenah v Jugoslaviji dobavlja samo **LIVARNA ZVONOGLAS MARIBOR** odlikovana z zlato kolajno.

Neprekosljiva harmonija, čisti, trajni glasovi, hitra postrežba, večletno jamstvo.

Zahvalna pisma č. č. duhovščine so vsakemu na ogled.